

En Ramon de Roc Estret i la Maria Deus

Castellolí

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	El Roc Estret (cal Tardà)
Emplaçament	A poca distància al sud-est de cal Tardà.
Alçada:	492 m

Coordenades:

Latitud:	41.61414
Longitud:	1.72346
UTM Est (X):	393643
UTM Nord (Y):	4607723

Classificació

Número de fitxa	08063 - 159
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Tradició oral
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XVIII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Simbòlic
Titularitat	Pública
Fitxes associades:	
Cal Tardà	
Autoria de la fitxa	Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa:	dv., 15/12/2017 - 01:00

Descripció

Es tracta de la història d'amor entre en Ramon de Roc Estret i la Maria Déus, que van viure a Castellolí fa molts anys, en circumstàncies molt difícils. Va ser recollida parcialment en el llibre de "Les Set Sivelles", escrit per Gaspar Tardà, germà d'en Ramon.

Segons la llegenda, en Ramon es va enamorar d'una vídua de mala reputació amb fills, la Maria Déus, a qui havien matat el marit. Ella tenia fama d'estranya i era coneguda com "la Bruixa", sobrenom que ha perdurat fins a l'actualitat.

La família, que desaprovava rotundament aquesta relació, va prohibir a en Ramon continuar amb la Maria. Però ell, que estava decidit a casar-s'hi, va tallar la relació amb ells.

A Castellolí, en un context dominat pel caciquisme i la religió, aquesta parella d'enamorats no podia casar-se perquè el rector hi estava en contra. Tanmateix, la pressió social i la xerrameca els feia la vida impossible, pel que van marxar a viure fora del poble.

Es van establir a Vic, on es van casar i van viure un temps feliços. Malauradament, la Maria, que era conflictiva, es va posar en embolics i van acabar fugint de la ciutat, per por a ser linxats.

La parella, juntament amb els fills, va tornar a Castellolí i va demanar ajuda a la família d'en Ramon, que els van deixar fer una caseta per viure-hi a Roc Estret, un paratge deshabitat a mig camí entre Castellolí i Santa Pau de la Guàrdia, anomenada despectivament per en Gaspar com la "Casa del Soroll". En aquest indret, en Ramon va artigar bosc i va plantar unes quantes vinyes.

Vivien pobres i aïllats, i sota l'hostilitat dels veïns, que els anomenaven despectivament "els Nacres", potser en referència a què ella feia feines semblants a les trementinaires.

Actualment, encara hi ha gent gran de Castellolí que recorda haver sentit a dir que a Roc Estret hi havia "els Nacres", als qui se'ls havia de tirar pedres, i es conserva el topònim "Hort dels Nacres".

Observacions:

Informacions facilitades per Jaume Casadesús.

Els Gegants de Castellolí s'anomenen Ramon de Roc Estret i Maria Déus.